

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3546/2018
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др. Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Родољуб Урошевић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Предраг Пантелић, адвокат из ..., ради раскида уговора и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4933/17 од 04.10.2017. године, у седници одржаној 25.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4933/17 од 04.10.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4933/17 од 04.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 817/16 од 13.12.2016. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе, па је ставом другим изреке одбијени тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име повраћаја купопродајне цене плати 2.000.000,00 динара са затезном каматом почев од 22.01.2004. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 216.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4933/17 од 04.10.2017. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном одлуком одбијен је тужбени захтев за повраћај утуженог износа, који је тужилац дао туженом на име купопродајне цене непокретности (локала), јер је тужба суду поднета по истеку преклузивних рокова предвиђених законом за заштиту од евикције, а уз примену материјалног права које не одступа од примене права у одлукама Врховног суда Србије и Врховног касационог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући ово и виду, али и да тужилац није уз ревизију доставио правноснажне судске одлуке са другачије израженим правним схватањем, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.03.2012. године, а вредност побијаног дела је 2.000.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 110,9035 динара за 1 евро, представља динарску противвредност износа 18.033,69 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић